

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/226/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216451
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6712216451.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Súd odporkyni právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 21. 09. 2012, ktorý bol doručený súdu dňa 27. 09. 2012 domáhal voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorým bol Okresný súd Zvolen. V návrhu uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 6115213) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasl. Zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6115213 dlžníkom: I. J., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: „EX 12557/2009“. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky efektívne a účinne predložil jeho návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému súdu, ktorým bol Okresný súd Zvolen (ďalej len „Exekučný súd“) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01. 06. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci, v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd

nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Na tomto mieste je potrebné upozorniť na skutočnosť, že on disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle Zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť Exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto Exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu (štátneho orgánu), rozhodnutie rozhodcovského súdu, alebo exekučným titulom bola napríklad notárska zápisnica. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 07.09.2011 (konanie začalo dňa 14.11.2009) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 662 dní). Doplnil, že na označenie exekučnej veci používa všetky informácie, ktoré má k dispozícii a ktoré pozná. Exekučný súd mu totiž neoznámil spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Nesprávny úradný postup Exekučného súdu charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na jeho strane. Ďalej poukázal v návrhu na to, že dôsledkom realizácie právomoci všeobecného súdu upravenej v § 40 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní je inter alia zrušenie rozhodcovského rozsudku. K zrušeniu dochádza s cieľom autoritatívne zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie odporcu (dlžníka). Z hľadiska princípu právnej istoty, ktorý musí dotvárať stav ústavnosti v právnom štáte, nemôže ten istý štátny orgán - všeobecný súd dotvárať svoje rozhodovacie oprávnenia smerujúce k zamedzeniu účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie odporcu (dlžníka) tam, kde neexistujú a to preto, že z vôle zákonodarcu existujú na inom mieste a v inom čase, a to tam, kde ich platné právo zaraďuje. Základné práva totiž nevytvárajú len rámeč obsahu jednoduchého práva, ale aj rámeč jeho interpretácie a aplikácie. Tento účel nemôže prevážiť nad ochranou subjektívnych práv účastníka konania tak, že sa ochrana subjektívnych práv celkom vyprázdni, resp. vôbec nezabezpečí. Ochranu práva, pre ktorú existovala právnymi predpismi vymedzená procesná cesta (v okolnostiach prípadu cesta aplikácie § 40 a nasl. Zákona č.244/2002 Z.z., o rozhodcovskom konaní), ktorou súdna úprava rozhodnutí rozhodcovských súdov svojou zvláštnou povahou bez pochybností je, nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť a to cestou kontroly rozhodcovského rozhodnutia Exekučným súdom, ktorej účel je odlišný. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi ním ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane totiž existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty (§ 41 Zákona č. 244/2002 Z.z., o rozhodcovskom konaní) a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky,

avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany jeho ako veriteľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Ďalej upozornil na to, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Opísaný postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom konkrétne ustanovení § 44 ods.2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala Exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Nečinnosť Exekučného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Preto si z dôvodu nesprávneho úradného postupu Exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, pričom majetková škoda v sume 1.743,62 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Súčasne si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 348,72 €, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú mu nesprávnym úradným postupom Exekučného súdu. Nesprávny úradný postup je dôsledkom nesústreďenej činnosti Exekučného súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nutenej vymožitelnosti jeho majetkového práva. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že správnym a zákonným postupom Exekučného súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Vďaka skorému rozhodnutiu Exekučného súdu v zákonnej lehote mohol včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z tohto vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 77/02). Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. V konaní si z týchto dôvodov uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Exekučného súdu) sumu 348,72 Eur, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Pred podaním návrhu na súd postupoval podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., a písomnou žiadosťou požiadal odporkyňa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporkyňa na jeho žiadosť pozitívne nereagovala, preto podal voči nej návrh na súd. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Uznesením číslo konania 10C/226/2012 - 16 zo dňa 08.02.2013 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pred Okresným súdom Zvolen, sp. zn. 10C/226/2012, 10C/227/2012, 10C/228/2012, 10C/229/2012, 10C/230/2012, 10C/231/2012, 10C/232/2012, 10C/233/2012, 10C/234/2012 a 10C/235/2012 s tým, že konanie sa bude ďalej viesť pod spoločnou sp. zn. 10C/226/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.02.2013.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 4.6.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 12.6.2013 k spojeným návrhom (ďalej len „návrh“) uviedla, že návrh považuje za právne neopodstatnený, žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. K návrhu vzniesla procesné námietky v tom, že síce navrhovateľ uviedol v návrhu časť dôkazov, najmä odkazuje na

exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Predovšetkým zdôraznila, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou Exekučného súdu, keď uviedla príkladom rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 211/2012, sp. zn. IV.ÚS 366/2012, sp. zn. IV.ÚS 374/2012. Ďalej poukázala na to, že okrem toho, kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. V tomto smere navrhla konajúcemu súdu aplikáciu § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Na toto zákonné ustanovenie poukázala aj z dôvodu, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Čo sa týka uvádzaných prietáhov v konaní, v prvom rade je potrebné poznamenať, že navrhovateľ v návrhu neuvádza, aké kroky podnikal na odstránenie neželaného stavu. V druhom rade má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23. 04. 2012 jej boli doručené prvé žiadosti zo strany navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23. 04. 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27. 09. 2012 boli okresnému súdu doručené návrhy na náhradu škody je zrejme, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 514/2003 Z.z.“), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z citovaných ustanovení tohto zákona vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2Cz 38/76, uverejnené pod publikačným číslom R 28/1978). Preto má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Odporkyňa ďalej informovala súd, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, Ministerstvu spravodlivosti SR bola doručená len všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy (ústavné sťažnosti), ani nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, jeho insolvenčnou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. V celku navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Nesprávny úradný postup navrhovateľ v návrhu špecifikuje ako nevydanie rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote (teda zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia po 15 dňovej lehote) a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok (zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie). Teda ide o dva namietané nesprávne úradné postupy. Čo sa týka nesprávneho úradného postupu, ktorým má byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely Zákona č. 514/2003 Z.z. Pojem „nesprávny úradný postup“ nemá legálnu definíciu, v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako „porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí - našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 24/2004 uverejnený pod publikačným číslom 23/2011). Teda akýkoľvek postup súdu (zahrňujúci napríklad právne posúdenie vecí, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber, aplikácia a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo

vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným „nesprávnym úradnom postupom“ na účely Zákona č. 514/2003 Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Z navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejme, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Totiž podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejme, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal „opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu“, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 03. 03. 2011 č.k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. 10. 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. 09. 2011 sp. zn. 3Mdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. 03. 2011 sp. zn.5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Podľa názoru Ústavného súdu, pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny. K nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote považovala za nevyhnutné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí. Nie je možné ani logicky predpokladať, žeby to bol zámer zákonodarcu určiť 15 dňovú lehotu i na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01. 01. 2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Ďalej vo vyjadrení odporkyňa uviedla, že ako to vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných navrhovateľom v niektorých návrhoch, k nesprávnemu úradnému postupu súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa dourčenia (oznámenia) rozhodnutia. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15 dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia doba) uplynula po 3 rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené odporkyňa vzniesla námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 04. 2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovania nároku). Tiež pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ doposiaľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Na tomto mieste je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že navrhovateľ neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je totiž trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti, s ohľadom na pravidelný beh vecí. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku navrhovateľ doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Nepreukázal tiež existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, ani existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Pokiaľ sa ďalej navrhovateľ domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, tu odporkyňa poukázala na skutočnosť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevznikla ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež neupresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy“. Rovnako požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Navrhovateľ zjavne tak opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené z návrhu nevyplýva a z tohto dôvodu nepovažuje za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, žeby sa mala poskytnúť navrhovateľovi jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti poukázala na § 17 ods. 2 a ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z.. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť navrhovateľa na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré navrhovateľ inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Odporkyňa k vyjadreniu doložila list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D (2010)/1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od Slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho pojednania, ktorý podľa článku 267 ZPEÚ podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Okrem uvedeného o negatívnej percepcii navrhovateľa verejnosťou, resp. aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľov (napríklad Spotrebiteľské centrum) svedčí napríklad článok v denníku SME zo dňa 16. 07. 2012, ktorý odporkyňa tiež pripojila k vyjadreniu. Z uvedeného článku napríklad vyplýva, že navrhovateľ obišiel zákaz vymáhať pohľadávku exekúciou. Podľa uvedeného článku Okresný súd Prešov označil konanie v prejednávanej veci za mimoriadne závažnú nečestnú činnosť, pričom článok popisuje

aj niektoré prípady, keď sa jednotliví spotrebitelia napokon domohli svojich práv (s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora v Luxemburgu, ktorý poukázal na nezrovnalosti v zmluve, chýbajúcu RPMN a neprimerané sankcie a úroky). Z článku vyplýva aj nemenej významná skutočnosť, že Asociácia organizácií splátkového predaja, ktorá sa nestotožňuje s konaním navrhovateľa, vylúčila navrhovateľa zo svojich radov. Z popísaného je zrejmé, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízko príjmových osôb. Vzhľadom na uvedené má za to, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia navrhovateľa (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcou neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré navrhovateľovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť navrhovateľovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Odporkyňa tiež namietala príčinnú súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov ja každá príčina niečím vyvolaná a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný. Nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, žeby navrhovateľovi vznikla škoda postupom súdu. Navrhovateľ tak nepreukázal, žeby činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia a to po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov.

V konaní pod sp. zn. 10C/226/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 1.743,62 € a nemajetkovej ujmy v sume 348,72 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 6115213 dlžníkom: I. J., nar. XX. XX. XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 12557/2009. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 07.09.2011 (konanie sa začalo dňa 14.11.2009), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 662 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/227/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 419,97 € a nemajetkovej ujmy v sume 83,99 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 6115311 dlžníkom: F. K., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 4910/2010. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 30.01.2011 (konanie sa začalo dňa 12.05.2010), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 263 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/228/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 2.924,82 € a nemajetkovej ujmy v sume 584,96 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 6115350 dlžníkom: S. K., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 13792/2009. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 16. 08. 2010 (konanie sa začalo dňa 17.12.2009), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 242 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/229/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 2.719,76 € a nemajetkovej ujmy v sume 543,95 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo 6115528 dlžníkom: S. K., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 6852/2009. Exekučný súd v tejto

exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 16.08.2010 (konanie sa začalo dňa 04.08.2009), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 377 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/230/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyni na náhradu škody v sume 450,23 € a nemajetkovej ujmy v sume 90,05 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo 6115541 dlžníkom: I. X., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 13480/2009. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 22.03.2011 (konanie sa začalo dňa 07.12.2009), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 470 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/231/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyni na náhradu škody v sume 2.287,19 € a nemajetkovej ujmy v sume 457,44 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo 6115997 dlžníkom: X. G., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 10078/2010. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 19.08.2011 (konanie sa začalo dňa 16.07.2010), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 399 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/232/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyni na náhradu škody v sume 765,96 € a nemajetkovej ujmy v sume 153,19 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo 6116031 dlžníkom: F. U., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 12734/2010. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 26.01.2011 (konanie sa začalo dňa 05.08.2010), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 174 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/233/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyni na náhradu škody v sume 1.256,61 € a nemajetkovej ujmy v sume 251,32 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 6115578 dlžníkom: S. L., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 13540/2010. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 30.05.2012 (konanie sa začalo dňa 17.08.2010, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 652 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/234/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyni na náhradu škody v sume 1.749,09 € a nemajetkovej ujmy v sume 349,82 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo 6116539 dlžníkom: M. Š., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo EX 10353/2010. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 12.04.2011 (konanie sa začalo dňa 19.07.2010), teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 267 dní.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 10C/235/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyni na náhradu škody v sume 2.586,34 € a nemajetkovej ujmy v sume 517,27 €, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere číslo 6770115 dlžníkom: S. A., nar. XX. XX. XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo: EX 10856/2010. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 21.02.2011 (konanie sa začalo dňa 26.07.2010), teda bolo v omeškaní s rozhodnutím viac ako 210 dní.

Vo všetkých týchto konaniach navrhovateľ návrh odôvodnil rovnakými právnymi dôvodmi.

V súdnej veci súd nariadil pojednávanie na deň 15.02.2016. Na toto pojednávanie boli právny zástupca navrhovateľa i odporkyňa predvolaní včas a riadne. Odporkyňa podaním zo dňa 12.02.2016 doručeným tunajšiemu súdu v ten istý deň prostredníctvom emailu ospravedlnila svoju neúčast' na tomto pojednávaní z dôvodu jej kapacitných a personálnych možností vzhľadom na značný počet pojednávaní po celom území SR v obdobných konaniach s navrhovateľom s ohľadom na hospodárnosť konania, ako

aj s ohľadom na predpokladaný postup navrhovateľa, ktorý sa podľa doterajších skúseností odporkyne pojednávani taktiež nezúčastní, pričom sa odporkyňa pridržiavala svojich zaslaných vyjadrení k veci. Podaním zo dňa 11. 02. 2016 doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.02.2016 elektronickou formou navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol prerušiť toto súdne konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného skončenia konania o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. O tomto procesnom návrhu navrhovateľa rozhodol súd uznesením sp. zn. 10C/226/2012 - 219 zo dňa 15.02.2016, ktorým tento návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení. Navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa ani odporkyňa sa tohto pojednávania nezúčastnili a preto súd vec na tomto pojednávani prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania nepredložil žiadne dôkazy. Konanie exekučného súdu, ktorým mal byť Okresný súd Zvolen, a v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu zakladajúceho jeho nárok na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch identifikoval spisovými značkami exekučných vecí vedených súdnym exekútorom (neoznačeným), sp.zn. súdnych spisov exekučného súdu (Okresného súdu Zvolen) neuviedol, len žiadal vykonať dôkaz oboznámením týmito exekučnými spismi, pričom tieto identifikoval tak, že sú založené pre exekučné konania vedené medzi oprávneným Pohotovosť s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava a povinnými (dlžníkmi) uvedenými v jednotlivých návrhoch pre vymozenie peňažnej pohľadávky (pohľadávok), ktorá vznikla neplnením záväzku povinných (dlžníkov) vyplývajúceho zo zmlúv o úvere špecifikovaných v jednotlivých návrhoch s tým, že exekučný súd mu neoznámil sp.zn. pod ktorými došlo k registrácii exekučných konaní na exekučnom súde. V návrhoch neopomenul uviesť „ exekučný titul“, na základe ktorého podal návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora.

Na základe týchto údajov navrhovateľa súd v súdnej veci zadovážil súvisiace exekučné spisy, resp. rozhodnutia v súvisiacich exekučných spisoch exekučného súdu a vykonal dokazovanie týmito exekučnými spismi, resp. rozhodnutiami vydanými v súvisiacich exekučných spisoch, keď ich identifikoval spisovými značkami: 20Er/1349/2009, 24Er/549/2010, 27Er/8/2010, 26Er/372/2009, 21Er/2/2010, 20Er/1376/2010, 24Er/831/2010, 25Er/974/2010, 21Er/1454/2010, 27Er/1046/2010.

Súd z exekučného spisu sp. zn. 20Er/1349/2009 (EX 12557/09 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej I. J., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 18.12.2009. Prípisom zo dňa 21.12.2009 súd vyzval exekútora, aby vyzval oprávneného, aby predložil zmluvu o úvere č. 6115213 so všetkými relevantnými prílohami, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie rozhodcu v rozhodcovskom konaní. Dňa 04.03.2010 bola na exekučný súd doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania/podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní. Dňa 25.03.2010 bolo na exekučný súd doručené vyjadrenie súdneho exekútora k výzve súdu zo dňa 18.03.2010, v ktorom uviedol, že právneho zástupu oprávneného nevyzvali na predloženie požadovaných dokumentov z dôvodu, že oprávnený sa s poukazom na tam citované rozhodnutia krajských súdov rozhodol, že nebude predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie v priebehu exekučného konania. Uznesením číslo konania 20Er/1349/2009 - 15 zo dňa 16.05.2011 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu nebolo podané odvolanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.09.2011. Exekučný súd uznesením sp. zn. 20Er/1349/2009 - 29 zo dňa 04.09.2014 exekučné konanie zastavil.

Súd z exekučného spisu 24Er/549/2010 (EX 491/10 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej F. K., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 16.07.2010. Prípisom zo dňa 30.09.2010 vyzval súd právneho zástupcu oprávneného, aby zaslali súdu zmluvu o úvere zo dňa 13.06.2008. Dňa 13.10.2010 bola na exekučný súd doručená odpoveď oprávneného s tým, že v prílohe listu zasielajú zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením číslo konania 24Er/549/2010 - 13 zo dňa 08.11.2010 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dňa 06.12.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Dňa 20.01.2011 bolo na exekučný súd doručené späťvzatie podaného odvolania. Spis bol predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením sp. zn. 42CoE/9/2011 zo dňa 22.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2011 a rozhodnutie exekučného súdu, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora

o udelenie poverenia zamietnutá nadobudlo právoplatnosť dňa 04.12.2010. Exekučný súd uznesením číslo konania 24Er/549/2010 - 52 zo dňa 16.04.2012 exekučné konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2012. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/227/2012).

Súd z pripojených rozhodnutí exekučného súdu v súvisiacej exekučnej veci sp. zn. 27Er/8/2010 (EX 13792/09 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému S. K., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 11.01.2010. Exekučný súd uznesením číslo konania 27Er/8/2010 - 10 zo dňa 12.03.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, avšak následne podaním zo dňa 19.01.2011 vzal oprávnený odvolanie proti napadnutému uzneseniu v celom rozsahu späť a odvolací súd uznesením číslo konania 43CoE/16/2012 zo dňa 28.02.2012 odvolacie konanie zastavil. Uznesenie exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2011. Exekučný súd uznesením sp. zn. 27Er/8/2010 - 62 zo dňa 23.04.2014 exekučné konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2014. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/228/2012).

Súd z exekučného spisu sp. zn. 26Er/372/2009 (EX 6852/09 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému S. K., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 16.09.2009. Súd prípisom zo dňa 26.10.2009 vyzval exekútora, aby požiadal oprávneného doložiť zmluvu o úvere č. 6115528 k nahliadnutiu. Dňa 30.11.2009 bolo na exekučný súd doručené vyjadrenie súdneho exekútora zo dňa 24.11.2009, v ktorom uviedol oprávnený a s poukazom na tam citované rozhodnutia krajských súdov rozhodol, že nebude predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie v priebehu exekučného konania. Prípisom zo dňa 13.01.2010 súd vyzval súdneho exekútora, aby požiadal oprávneného predložiť súdu k nahliadnutiu rozhodcovský spis v predmetnej veci. Dňa 29.01.2010 bolo na exekučný súd doručené vyjadrenie súdneho exekútora, v ktorom oznámili, že on ani oprávnený nedisponujú predmetným rozhodcovským spisom. Dňa 04.03.2010 bola na exekučný súd doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania/podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní. Prípisom zo dňa 22.03.2010 súd vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., aby zaslal zmluvu o úvere č. 6115528 vrátane všeobecných podmienok, na základe ktorej bol vydaný rozsudok sp. zn. SR 0334909. Dňa 06.04.2010 bola na exekučný súd doručená odpoveď rozhodcovského súdu s tým, že v prílohe zasielajú fotokópie predmetnej zmluvy. Uznesením číslo konania 26Er/372/2009 - 21 zo dňa 20.05.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dňa 15.07.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením sp. zn. 16CoE/2/2011 - 37 zo dňa 27.01.2011 odvolacie konanie zastavil v zmysle § 207 ods. 2 a 3 O.s.p. z dôvodu späťvzatia odvolania oprávneného. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.04.2011. Rozhodnutie exekučného súdu, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2010. Exekučný súd uznesením 26Er/372/2009 - 45 zo dňa 04.07.2011 exekučné konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2013 (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/229/2012).

Súd z exekučného spisu sp. zn. 21Er/2/2010 (EX 13480/09 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej I. X., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 04.01.2010. Prípisom zo dňa 20.01.2010 súd vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. o zaslanie rozhodcovského spisu sp. zn. SR 11790/09 k nahliadnutiu. Prípisom zo dňa 11.03.2010 súd urgoval rozhodcovský súd o zaslanie predmetného spisu. Dňa 04.03.2010 bola na exekučný súd doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania/podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní. Dňa 03.03.2010 bola na exekučný súd doručená odpoveď rozhodcovského súdu s tým, že v prílohe zasielajú fotokópie predmetných písomností. Uznesením sp. zn. 21Er/2/2010 - 17 zo dňa 14.02.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dňa 15.03.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením sp. zn. 14CoE/344/2011 - 48 zo dňa 19.09.2011 uznesenie exekučného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.12.2011. Prípisom zo dňa 29.04.2012 exekučný súd vyzval oprávneného, aby doručil súdu všeobecné podmienky poskytnutia úveru k

predmetnej zmluve o úvere. Dňa 22.05.2012 bola na exekučný súd doručená odpoveď oprávneného s tým, že v prílohe zasielajú požadované všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením sp. zn. 21Er/2/2010 - 60 zo dňa 23.05.2012 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. K tomuto rozhodnutiu nebolo podané odvolanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.06.2012. Uznesením sp. zn. 21Er/2/2010 - 79 zo dňa 30.08.2012 exekučný súd exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2012. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/230/2012).

Súd z exekučného spisu sp. zn. 20Er/1376/2010 (EX 10078/10 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej X. G., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 30.08.2010. Uznesením sp. zn. 20Er/1376/2010 - 11 zo dňa 19.05.2011 exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto rozhodnutiu nebolo podané odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.08.2011. Exekučný súd uznesením sp. zn. 20Er/1376/2010 - 18 zo dňa 08.04.2013 exekúciu zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2013. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/231/2012).

Súd z pripojených rozhodnutí exekučného súdu v súvisiacej 2010 (EX 12734/2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej F. U., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 14.10.2010. Uznesením číslo konania 24Er/831/2010 - 9 zo dňa 27.10.2010 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2010. Exekučný súd uznesením sp. zn. 24Er/831/2010 - 56 zo dňa 20.06.2012 exekučné konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2012. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/232/2012).

Súd z exekučného spisu sp. zn. 25Er/974/2010 (EX 13540/10 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej S. L., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 26.11.2010. Uznesením číslo konania 25Er/974/2010 - 9 zo dňa 20.03.2012 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu nebolo odvolanie podané. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2014. Exekučný súd uznesením sp. zn. 25Er/974/2010 - 33 zo dňa 03.06.2015 exekučné konanie zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2015 (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/233/2012).

Súd z exekučného spisu sp. zn. 21Er/1454/2010 (EX 10353/10 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej Anne Šakovej - ANNA FASHION, IČO: 411 911 45. Tento došiel dňa 23.09.2010. Prípisom zo dňa 02.11.2010 exekučný súd požiadal Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., aby zaslal k nahliadnutiu zmenku. 10.11.2010 bol doručený na exekučný súd prípis rozhodcovského súdu s tým, že boli zaslané požadované dokumenty. Exekučný súd uznesením sp. zn. 21Er/1454/2010 - 30 zo dňa 02.03.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dňa 11.04.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením sp. zn. 16CoE/318/2011 - 55 zo dňa 30.09.2011 rozhodnutie exekučného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2011. Dňa 27.03.2012 exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodcovského rozsudku. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/234/2012).

Súd z exekučného spisu sp. zn. 27Er/1046/2010 (EX 10856/10 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej S. A., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 07.10.2010. Prípisom zo dňa 18.11.2010 exekučný súd vyzval oprávneného, aby predložil zmenku, ktorá bola podkladom na vydanie exekučného titulu. Dňa 13.12.2010 bola na exekučný súd doručená odpoveď oprávneného s tým, že v prílohe zasielajú príslušnú zmenku. Uznesením číslo konania 27Er/1046/2010 - 13 zo dňa 03.01.2011 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu nebolo podané odvolanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2012. Exekučný súd uznesením sp. zn. 27Er/1046/2010 - 41 zo dňa 15.04.2014 exekučné konanie zastavil. (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 10C/235/2012).

Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými exekučnými spismi.

Navrhovateľ v súdnej veci uplatnil nárok podľa zákona č.514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.514/2003 Z.z.“), keď bolo potrebné aplikovať na daný nárok ustanovenia tohto zákona účinné v rozhodnom období, teda ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., v znení zákonov č. 215/2007 Z.z., č. 477/2008 Z.z., č. 517/2008 Z.z., č. 508/2010 Z.z..

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu.

Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom. V súdnej veci je to na navrhovateľovi.

Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladmo. Je však možné vyvodiť, že ide o taký

úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci.

Navrhovateľ odvodzuje nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu Exekučného súdu, ktorý v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nekonal v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď zamietajúce rozhodnutie vydal po uplynutí 15 dní.

Aktuálna právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako absolútna objektívna zodpovednosť. Na to, aby vznikla právna zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, musia byť splnené určité zákonné podmienky, ktoré sa v právnej teórii i v praxi označujú ako predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Konkrétne sa jedná o existenciu týchto predpokladov: 1. porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), 2. nepriaznivý následok protiprávneho úkonu, resp. škodnej udalosti, ktorým je určitá škoda (ujma), 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym úkonom), resp. právne relevantnou udalosťou spôsobujúcou škodu (škodnou udalosťou) a nepriaznivým následkom, teda ujmom (škodou).

Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je protiprávnosť, resp. nezákonnosť pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci. Protiprávnosť, resp. nezákonnosť sa orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci môže dopustiť: a) nezákonným rozhodnutím, b) nesprávnym úradným postupom, c) rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody (za podmienok uvedených v § 7 zákona č. 514/2003 Z.z.), d) rozhodnutím o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe (za podmienok uvedených v § 18 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je vznik škody, ktorá sa prejavila u poškodeného vo forme majetkovej ujmy (vo forme skutočnej škody, ušlého zisku) alebo vo forme nemajetkovej ujmy.

Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci a vznikom škody. O uvedenú príčinnú súvislosť pôjde vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, pričom musí byť nesporné, že ak by nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, resp. nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo by ani k vzniku škody. Pretože zákonná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, od poškodeného sa pre úspešné uplatnenie nároku tejto zodpovednosti vyžaduje preukázanie vyššie uvedených zákonných predpokladov tejto zodpovednosti. Nie je teda zaťaženy povinnosťou preukazovať i zavinenie zodpovedného subjektu.

Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktorá je v rozpore so zákonom, resp. s jeho konkrétnym ustanovením. Nesprávnym úradným postupom je každý postup orgánu verejnej moci, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci a základnými právnymi princípmi. Aktuálna právna úprava v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza v demonštratívnom výpočte prípady, ktoré sa považujú za nesprávny úradný postup. Konkrétne ide o porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, o nečinnosť, o zbytočné prieskumy v konaní, alebo o iný nezákonný zásah do práv a do právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podmienkou na aplikáciu § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. je to, aby štát (prostredníctvom svojich orgánov alebo iných orgánov verejnej moci) vystupoval ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že i v prípade tejto zodpovednosti sa vyžaduje existencia všeobecných predpokladov škody a to vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Navrhovateľ je vo všetkých veciach, ktoré boli prejednávané v rámci spojeného konania pod sp. zn. 10C/226/2012 sa domáhal nároku na náhradu majetkovej škody, ako aj nároku na náhradu nemajetkovej

ujmy v peniazoch tak, ako bol tento bližšie špecifikovaný v jednotlivých návrhoch. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe Exekučného súdu je v tvrdení, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“) nadobudol účinnosť dňa 01. 07. 2002. V § 35 tento zákon ustanovuje, že doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Exekučný poriadok v znení účinnom od 01. 02. 2002 do 31. 08. 2005 za exekučné tituly v § 41 ods. 1 a ods. 2 označoval: vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, ale aj iné vykonateľné rozhodnutia, schválené v zmierni, platobné výmery, výkazy nedoplatkov a dohody, v ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Exekúciu bolo možné vykonať už aj na základe notárskych zápisníc, ktoré obsahovali právny záväzok, a v ktorých bola vyznačená oprávnená osoba, povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. Aj keď rozhodcovský rozsudok ustanovenie § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom od 01. 02. 2002 výslovne za exekučný titul neoznačoval, od 01. 07. 2002 bolo možné viesť exekúciu aj na základe rozhodcovského rozsudku ako „na podklade iného vykonateľného rozhodnutia“, keďže zákon č.244/2002 Z.z. priznával rozhodcovskému rozsudku s účinnosťou od 01. 07. 2002 rovnaké účinky ako právoplatnému rozsudku všeobecného súdu. V období od 01. 07. 2002 do 31. 05. 2010 bolo povinnosťou Exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak titulom bol rozhodcovský rozsudok, v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, pretože až s účinnosťou od 01. 06. 2010 bola v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zakotvená výnimka, že lehota 15 dní na poverenie exekútora na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Exekučný poriadok s účinnosťou od 01. 09. 2005 v § 41 ods. 2 písm. c) za exekučné tituly označuje notárske zápisnice a v písm.d) vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Pod pojmom „vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“ je potrebné rozumieť aj rozhodcovský rozsudok. Novela Exekučného poriadku uskutočnená zákonom č. 102/2011 Z.z., účinná od 01. 06. 2011 podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu vložením slov rozhodcovských súdov do § 41 ods. 2 písm. d) iba odstraňuje rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií sa rozumejú aj rozhodcovské rozsudky. Z uvedeného teda vyplýva záver, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom od 01. 07. 2002. V období od 01. 07. 2002 do 31. 05. 2010 mal Exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti. V období od 01. 06. 2010, pokiaľ chcel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, už nebol viazaný lehotou 15 dní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súdna prax sa ustálila v závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak Exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14. 12. 2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10. 07. 2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25. 04. 2013, sp. zn. II.ÚS/111/2013 zo dňa 13. 02. 2013).

Z obsahu exekučných spisov vyplýva, že vo všetkých prípadoch žiadost' súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá (pôvodne aj v exekučnej veci, v ktorej odvolací súd zrušil rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zamietol žiadost' súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie). Vo všetkých prípadoch exekučných vecí súd preskúmaval materiálny predpoklad exekučného titulu, čo je v súlade so súdnou praxou.

Ak Exekučný súd tak, ako súd už dôvodil, zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadost' o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne podľa ustanovenia § 44 ods.2 Exekučného poriadku. V prípade zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 15-dňová zákonná lehota neplatí. Uvedené sa vzťahuje na všetky prípady exekučných konaní, od ktorých odvodzoval navrhovateľ nárok na náhradu majetkovej škody a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, v ktorých došlo k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie. Preto v príčinnej súvislosti s týmto nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu Exekučného súdu.

K tomuto treba doplniť, že 15 dňová lehota na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je v súdnej praxi považovaná za krátku na to, aby mohol Exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu vzhľadom na zložitosť vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ. Poverenie na vykonanie exekúcie je individuálny právny akt, ktorý má priame právne účinky len voči osobe súdneho exekútora. Ide tu o procesný úkon Exekučného súdu adresovaný súdnemu exekútorovi, na základe ktorého súdny exekútor môže začať vykonávať exekúciu a ktorým súdny exekútor preukazuje svoje oprávnenie exekúciu vykonať (§ 36 ods. 3 Exekučného poriadku). V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť Exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležiteho preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má zo zákona povinnosť pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a musí byť zrejmé, že nárok, ktorého vymoženía sa oprávnený domáha, nie je objektívne nemožný, neodporuje zákonu, neobchádza ho a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Preto nie je možné vychádzať len z obsahu predloženého rozhodcovského rozsudku a preto bol Exekučný súd oprávnený vyžiadať si od účastníkov konania alebo od tretích osôb predloženie listín, prípadne aj celého spisového materiálu, ktoré sú podľa posúdenia Exekučného súdu relevantné a nevyhnutné z hľadiska jeho rozhodovacej činnosti. Takto postupoval Exekučný súd vo viacerých exekučných konaniach. Potom, ak Exekučný súd v exekučnom konaní z vlastnej iniciatívy riešil otázku, resp. otázku, ktoré boli podmienkami materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, rozhodcovských rozsudkov, týmto postupom nedochádzalo k preskúmaniu vecnej správnosti predložených exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov), ale len k posúdeniu, či predmetný exekučný titul, rozhodcovské rozsudky, sú v súlade so zákonom. Súčasťou všetkých zmlúv o úvere boli rozhodcovské zmluvy, keď potom, ak Exekučný súd zistil, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, bol povinný z toho vyvodiť všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebol týmto dotknutý, mal teda povinnosť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26. 09. 2011, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10. 10. 2012, sp. zn. 6Cdo/230/2011 zo dňa 18. 09. 2012, sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22. 05. 2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30. 04. 2013 a mnohé iné, tiež uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22. 08. 2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09. 12. 2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03. 03. 2011, uznesenie Súdneho dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti Ivete Korčokovskej, zo dňa 16. 11. 2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci. Ani v tomto Exekučný súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu.

Ohľadne prípadných prietahov sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, o sťažnostiach na prietahy v konaní nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva, ani v jednom prípade nebola uložená žiadna sankcia a v žiadnej exekučnej veci neboli konštatované prietahy v konaní, ani zo strany predsedu súdu. Iba v troch exekučných spisoch, konkrétne sp. zn. 20Er/1349/2009, 26Er/372/2009 a 21Er/2/2010 bola na exekučný súd doručená žiadosť o informáciu o stave konania resp. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, avšak v prípade exekučnej veci 20Er/1349/09 súd vyzval exekútora, aby požiadal oprávneného doložiť zmluvu o úvere so všetkými relevantnými prílohami, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie rozhodcu v rozhodcovskom konaní, s tým, že 23.05.2010 súdny exekútor oznámil, že s poukazom na postoj oprávneného, ktorý mu bol známy, že nebude predkladať súdom zmluvu o úvere, nevyzval právneho zástupcu oprávneného na doloženie príslušných dokumentov. Žiadosť o informáciu o stave konania, resp. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní bola na tunajší súd doručená 04.03.2010. Taktiež v exekučnej veci 26Er/372/2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby požiadal oprávneného predložiť zmluvu o úvere s tým, že 30.11.2009 súdny exekútor oznámil, že oprávnený nebude predkladať súdom zmluvu o úvere v priebehu exekučného konania. Dňa 29.01.2010 súdny exekútor oznámil, že on ani oprávnený nedisponujú rozhodcovským spisom v predmetnej veci. Prípisom zo dňa 22.03.2010 súd vyzval rozhodcovský súd, aby zaslal zmluvu o úvere vrátane všeobecných

podmienok poskytnutia úveru. Rozhodcovský súd na túto žiadosť reagoval prípisom doručeným dňa 06.04.2010. Žiadosť o informáciu o stave konania, resp. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní bola na exekučný súd doručená 04.03.2010. Obdobne v exekučnej veci 21Er/2/2010 exekučný súd vyzval rozhodcovský súd, aby zaslal rozhodcovský spis k nahliadnutiu a to aj formou urgencie, pričom odpoveď rozhodcovského súdu bola na exekučný súd doručená 30.03.2010. Žiadosť o informáciu o stave konania/podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní bola na exekučný súd doručená dňa 04.03.2010.

Vo všetkých týchto troch prípadoch teda exekučný súd nemal k dispozícii dostatočné podklady, ktoré neboli oprávneným doložené k návrhu na vykonanie exekúcie a preto nemohol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnúť bez ďalšieho.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, prípadne ak bude vydané aj po lehote, keď záujem spravodlivosti a zákonnosti prevyšuje nad zákonnou lehotou. Vo viacerých exekučných veciach spravodlivému a zákonnému rozhodnutiu bolo potrebné dokladať ďalšie listiny, preto nebolo možné v 15-dňovej lehote od podania žiadosti objektívne o žiadosti rozhodnúť. Navrhovateľ v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas doby od doručenia žiadosti udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do vydania rozhodnutia tejto žiadosti bol v neistote, prípadne že by v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda mala vzniknúť alebo vznikla. Nepreukázal príčinu súvisle, ani vznik škody, ani výšku škody. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko pojem zbytočné prieťahy je pojmom autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať materiálne.

Nakoľko navrhovateľ v súdnom konaní nepreukázal: a/ existenciu nesprávneho úradného postupu, b/ vznik škody, c/ príčinu súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, nevzniklo mu právo na náhradu škody, ani nemajetkovej ujmy. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal predovšetkým existenciu nesprávneho úradného postupu, nebolo dôvodné sa ďalej zaoberať ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu, pretože tieto musia byť splnené kumulatívne. Nebol potom dôvod odôvodňovať škodu a majetkovú ujmu, ktorú navrhovateľ nedôvodným nárokom uplatnil.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a dôvodom, na základe ktorých návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, súd nevykonával dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi, a to konkrétne znaleckým posudkom pod poradovým číslom 1/2013 zo dňa 24.6.2013, vypracovaný znalcom Doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD., v ktorom malo byť úlohou znalca posúdiť, či je právom EÚ zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní, ktorý bol v origináli založený na tunajšom súde pod Spr. 1686/13 na základe podania spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, doručeného tunajšiemu súdu dňa 6.9.2013; a tiež znaleckým posudkom č.1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný znaleckým ústavom ekonomickou Univerzitou v Bratislave, v ktorom bol úlohou znalca určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov v SR v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora, ktorý bol v origináli založený do spisu č.k. 13C/261/2012 do prílohovej obálky, nakoľko všetky relevantné skutočnosti, ktoré súd považoval za potrebné preskúmať na to, aby mohol vo veci rozhodnúť, mal preukázané z ostatných dôkazov, ktoré v konaní vykonával.

Z uvedených skutkových a právnych dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

K výhrade, že navrhovateľ uplatnil nárok na súde predčasne, pretože v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., tento mal právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie, k tejto súd dopĺňa, že je neopodstatnená, odporkyňa potvrdila, že takúto žiadosť navrhovateľ podal, len nebola úplná, kompletná, a na výzvu navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, keď je však nepochybné, že odo dňa podania žiadosti, vo vyjadrení odporkyňa uvádza deň 23. 04. 2012, do 6 mesiacov od jej prijatia nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa na náhradu

škody, a ani Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorému žiadosť bola doručená písomne neoznámilo navrhovateľovi, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, preto navrhovateľ mohol sa dôvodne domáhať uspokojenia nároku na súde v občianskom súdnom konaní, avšak tento nárok nepreukázal.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.), len pre úplnosť súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že úspešnej odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, hoci táto ich navrhla priznať, nakoľko v konaní jej žiadne trovy konania nevznikli, a zo súdneho spisu pre odporkyňu nevyplývajú žiadne trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)